

РЕШЕНИЕ

№ 3

гр. Павликени, 30.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАВЛИКЕНИ, IV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Катина Минева

при участието на секретаря Боряна Д. Николова като разгледа докладваното от Катина Минева Административно наказателно дело № 20224140200331 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58а ЗАНН.

Образувано е по постъпила административнонаказателна преписка № *****/2022 г. по описа на РДГ В. Т., касателно преценка за налагане на наказание “безвъзмезден труд в полза на обществото” на лицето Д. С. Д., с ЕГН *****, с адрес село Б., ул. ***, община П. за твърдяно извършено нарушение с правна квалификация по чл. 213, ал.1, т.2 ЗГ. В сезирация съда документ е посочено, че при извършена проверка на 08.11.2022 г. от служители на РДГ- В. Т., а именно Й. И. Ч.- горски инспектор и С. П. Г.- горски инспектор е установено административно нарушение по ЗГ, извършено от Д. Д., а именно съхранение на 2 /два/ пространствени куб. метра дърва за горене от дървесен вид „цер“, непридружени с превозен билет. Твърди се, че нарушението е извършено на територията на РДГ- В. Т., община П., с. Б., в частен имот с административен адрес с. Б., община П., ул. ***.

Отправено е искане за налагане на наказание “безвъзмезден труд в полза на обществото” на нарушителя Д. С. Д..

В съдебно заседание АНО, редовно призован не се явява, не изпраща

представител и не взема становище, касателно обективизираното искане за налагане на “безвъзмезден труд в полза на обществото” на нарушителя Д. С. Д..

Нарушителят Д. Д. редовно призована не се явява и не се представлява, не е ангажирал становище, касателно искането с правна квалификация по чл. 58а ЗАНН.

Районен съд Павликени, като разгледа искането и изложените в него твърдения и след като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на чл. 14, чл. 18 и чл. 107, ал. 5 НПК, намира за установено следното:

Съдът е надлежно сезиран по реда на чл. 58а ЗАНН в законоустановения срок, от активно легитимирано лице, при спазване на императивните изисквания за форма и съдържание и пред родово и местно компетентен съд. Разгледано по същество предложението на АНО- директор на РДГ- В. Т. се явява **ОСНОВАТЕЛНО**.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Нарушителят Д. Д. заедно с родителите си живее в село Б., община П., ул. ***. В двора на имота си съхранявал дървесина от дървесен вид цер, докарана му от неустановени по делото лица, които са я превозили с каруци. Д. заплатил неустановена по делото парична сума за дървения материал.

Видно е от наказателно постановление № *** от 10.12.2021 г., издадено от директор на РДГ- В. Т., че на Д. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 225.00 лева на основание чл. 266, ал.1, предл.7 ЗГ, за извършено нарушение с правна квалификация по чл. 213, ал.1, т.2 ЗГ. Посоченият санкционен акт е връчен лично на Д. на 16.12.2021 г., видно от заверено ксеро-копие на известие за доставяне. От справка с рег. № ***/23.11.2022 год. на Районен съд – П., се установява, че против наказателно постановление № *** от 10.12.2021 на РДГ – В. Т. в Районен съд П. няма образувани АНД по ЗАНН. Санкционният акт- наказателно постановление № *** от 10.12.2021 г. на РДГ – В. Т. е влязъл в сила на 29.12.2021 г.

На 08.11.2022 г. в района на община П. свидетелите Й. И. Ч.- горски

инспектор и С. П. Г.- горски инспектор, служители на РДГ- В. Т., по време на изпълнение на служебните си задължения получили сигнал, чрез телефонно обаждане, че в дома си Д. Д. съхранява незаконна дървесина. Лицето Д. бил служебно известен на свидетелите от предходни проверки. Д. бил потърсен първо в дома си, но не бил открит, след което бил установен на центъра на село Б. Свидетелят Ч. му обяснил за получения сигнал, лицето съдействало и завел служителите на РДГ- В. Т. в имота си. Ч. и Г. установили в двора на имота в село Б., община П., ул. *** дървесина от вида „цер“ немаркирана и непридружена с контролен билет, която измерили с рулетка и установили, че е 2 пространствени куб. метра. За извършената проверка е съставен КП серия *** № *** от 08.11.2022 г. По време на проверката в дома на Д. били неговите родители, от които баща му в тежко здравословно състояние.

За констатираните нарушения били съставени два АУАН на Д. С. Д., като в процесния акт за установяване на административно нарушение, серия*** № *** от 08.11.2022г., съставен от С. П. Г.- горски инспектор в РДГ- В. Т. и в присъствието на Й. И. Ч. - горски инспектор в РДГ- В. Т., свидетел на установяване на нарушението, е констатирано, че на 08.11.2022 г. в 11:25 часа в село Б., ул. ***, община П. Д. Д. съхранява в двора си дърва за горене от дървесен вид „цер“ непридружени с превозен билет, общо 2 пр. м3, измерени с ролетка.

В акта е отразено, че е нарушена разпоредбата на чл. 213, ал. 1, т.2 ЗГ, като след съставянето му препис от същия е връчен лично на Д. Д..

Свидетелят Й. Ч. оставил дървесния материал, предмет на производството по делото, за отговорно пазене на Д., като това било обективизирано в разписка, серия *** № *** за отговорно пазене с дата 08.11.2022 г.

От показанията на разпитаните по делото свидетели Ч. и Г.- горски инспектори РДГ В. Т. се установява, че те на процесната дата 08.11.2022 г. извършили, след получен сигнал, проверка в частен имот в село Б., ул. ***, община П. След като влезли в имота установил, че в двора има дърва от вида – „цер“. Огледали ги, никъде по тях не открили контролна или експедиционна марка. За документи попитали Д. Д., но той обяснил, че няма, че закупил дървения материал от лица, които му го докарали с каруци. Свидетелите Г. и Ч. измерили дървата и установил, че са 2 кубични метра.

Около един месец след 08.11.2022г. свидетелите Г. и Ч. извършили нова

проверка, при която било установено, че дървесината оставена за отговорно пазена на нарушителя Д. е налична в двора му. Резултатите от тази си проверка свидетелите обективизирали в нов констативен протокол.

При съвкупната преценка и интерпретация на събраните по делото гласни и писмени доказателствените средства, настоящият съдебен състав намира, че по еднопосочен начин са доказани обстоятелствата, свързани с извършената от свидетелите Г. и Ч. проверка в дома, обитаван от нарушителя, както и установяването на два кубични метра дървесина за горене в двора, на същия дом, непридружени с превозен билет, начинът на измерване на количеството дърва за огрев, изчисляването на количеството им, както и обстоятелствата, че лично Д. е заявил, че дървата са негови и че ги е закупил и няма документи за тях. Показанията на свидетелите С. Г. и Й. Ч., следва да се кредитират с доверие, доколкото се намират в пълна кореспонденция помежду си, посочените свидетели са очевидци на установяване на нарушението и не е налице индиция за тяхната заинтересованост. А изведената информация от тези показания кореспондира и с останалите писмени доказателствени средства по делото. На следващо място следва да се посочи, че за този съдебен състав не съществува съмнение, че свидетелите дават необективни и тенденциозни показания. Това, което твърдят в показанията си свидетелите са възприели при изпълнение на служебните си задължения. Служебните им функции не може *a priori* да обоснове извод за заинтересованост и необективност, тъй като посочените свидетели възпроизвежда личните си възприятия, последователно и изчерпателно, за факти и обстоятелства, свързани с констатираното при извършената от тях проверка.

Безспорно е доказано по делото, че на детерминирания в акта време и място Д. Д. в село Б., ул. ***, община П. съхранявал в двора си дърва за горене от дървесен вид „цер“, непридружени с превозен билет, общо 2 пр. м3.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Съдът не е обвързан нито от

твърденията на нарушителя, нито от фактическите констатации в акта, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции – констатираща, обвинителна и сезираща.

В настоящия случай АУАН е съставени от длъжностно лице в пределите на неговата компетентност.

На следващо място, съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването на АУАН– тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, чл. 42 и 43, ал. 5 ЗАНН.

В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 1-годишен срок от извършване на нарушението, респективно – 3 месеца от откриване на нарушителя. Ето защо са спазени всички давностни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя от формална страна.

Предвид изложеното, АУАН е съставен без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната му на формално основание.

По делото е установено по несъмнен начин, че на 08.11.2022 г. около 11:25 часа Д. Д. в село Б., ул. ***, община П. съхранявала в двора си дърва за горене от дървесен вид „цер“, непридружени с превозен билет, общо 2 пр. м3. Правилно така очертаната деятелност е квалифицирана като административно нарушение на чл. 213, ал. 1, т.2 ЗГ, в която разпоредба е обективизирана забрана за съхранение на дървесина, непридружен с превозен билет. От анализа на гласните и писмени доказателствени средства се установява, че в конкретния случай Д. е нарушил регламентираната по императивен начин забрана за съхранение на дървесина, непридружен с превозен билет.

На следващо място по делото се доказва, че с наказателно постановление № *** от 10.12.2021 г., издадено от директор на РДГ- В. Т. на Д. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 225.00 лева на основание чл. 266, ал.1, предл.7 ЗГ, за извършено нарушение с правна квалификация по чл. 213, ал.1, т.2 ЗГ. Санкционният акт е влязъл в сила на 29.12.2021 г. Предвид

изложеното по делото се установява, че нарушението предмет на производство е от същия вид, като това, за което Д. е наказан с наказателно постановление № *** от 10.12.2021 г., издадено от директор на РДГ- В.Т., тъй като осъществява признаците на същия основен състав на административното нарушение по чл. 213, ал.1, т.2 ЗГ, предвид легалната дефиниция за „нарушение от същия вид от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община от същия вид“, ситуирана в § 1, ал.1, т.6 ДР на ЗАНН. Безспорно установено е, че деянието за което привлечена към административна отговорност в това производство Д. се явява „повторно нарушение“, тъй като е извършено на 08.11.2022 г., тоест в едногодишен срок от влизането в сила на акт / наказателно постановление № ***от 10.12.2021 г., влязло в сила на 29.12.2021 г./, с който му е наложено административно наказание за нарушение от същия вид.

Предвид изложените правни доводи настоящият съдебен състав намира за законосъобразно отправеното до съда искане за санкциониране на Д., с оглед санкционната разпоредба на чл. 266, ал. 3, предл.2, във вр. с ал.1 ЗГ, която предвижда отговорност при съхраняване на дървесина в нарушение на регламентирания в ЗГ ред.

Административното нарушение е извършено виновно, при форма на вината – пряк умисъл. Нарушителят Д. е предвиждал извършването на деянието, съхранявайки дървесина за огрев без надлежни документи, след като вече е бил санкциониран за същото деяние в едногодишен срок, съзнавал е общественоопасния му характер като във волево отношение е целял настъпването на последиците.

За това нарушение в разпоредбата на чл. 266, ал. 3 ЗГ са предвидени две наказания в условията на алтернативност, а именно „глоба“ в относително определен размер от 500 лв. до 3000 лв. или „безвъзмезден труд в полза на обществото“. В конкретния случай в настоящото производство, а именно такова по налагане на наказание „безвъзмезден труд в полза на обществото“ при индивидуализацията на административнонаказателната отговорност съдебният състав следва да съобрази целите на наказанието определени в чл. 12 ЗАНН, както и изискванията на чл. 27 ЗАНН - да отчита тежестта на конкретното нарушение, подбудите за неговото извършване и други

смякаващи или отегчаващи обстоятелства и имотното състояние на нарушителя, а също и обществената опасност на този вид административно нарушение. В конкретния случай следва да се отчетат обстоятелствата, че в резултат на извършеното нарушение не са настъпили други вредни последици, че предметът на нарушението не е в големи размери, както и че се съхранява от нарушителя и след проверката, с оглед възведеното му в тази насока задължение от контролните органи. Не на последно място следва да се съобрази и факта, че Д. полага грижи за болния си баща. Съобразно нормата на чл. 13, ал. 2 ЗАНН "За административно нарушение, извършено повторно или на системно извършване, може да се предвижда наказание безвъзмезден труд в полза на обществото, което да се налага самостоятелно или едновременно с друго наказание по ал. 1". И тъй като съобразно нормата на чл. 16а ЗАНН "безвъзмездният труд" е труд, който се полага в полза на обществото без ограничаване на други права на наказания, то неговата продължителност не може да бъде по-малко от 40 часа и повече от 200 часа годишно за не повече от две последователни години, съобразно чл. 16а, ал. 2 ЗАНН. В конкретния случай съдът счита, че следва да наложи административно наказание от този вид самостоятелно и в минимален размер, а именно в размер на 40 часа годишно, съобразявайки се с нормата на чл. 27 ЗАНН и тежестта на нарушението, подбудите за извършването му и имотното състояние на нарушителя. В хода на съдебното следствие не са събрани доказателства, които да мотивират по-висок размер на административното наказание от минимално предвиденото за него, доколкото се касае за съхранение на 2 пр. куб. м. дърва за огрев. Според материалите по делото нарушителя е съдействал при направената проверка и не оспорва извършеното от него. Поради изложеното, съдът приема, че целите на наказанието могат да бъдат постигнати и с минималното наказание по закон, а именно "безвъзмезден труд в полза на обществото в размер на 40 часа за срок от 1 година".

За пълнота е необходимо да се отбележи, че процесното нарушение не следва да се третира като маловажно по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Съгласно **Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т. д. № 1/2007 г. на ОСНК на ВКС, докладчик-съдия Блага Иванова** преценката на административнонаказващия орган за „маловажност” на случая по чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол.

Приложното поле на визириания нормативен регламент винаги е фактическо и се предопределя от спецификите на всеки отделен случай. Установените в практиката критерии за неговото дефиниране са свързани с естеството на засегнатите обществени отношения, липсата или незначителността на настъпилите общественоопасни последици и обстоятелствата, при които нарушението е намерило проявление в обективната действителност – време, място, обстановка, механизъм и т.н. Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал.1, т. 4 ЗАНН “маловажен случай” е този, при който *„извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид“*. В случая не би могло да се говори за липса или незначителност на вредните последици, тъй като посоченото нарушение е формално, на просто извършване и за довършването му не е необходимо настъпването на някакъв допълнителен съставомерен резултат. Не е налице и третата алтернатива от визирианата дефинитивна норма, а именно “други смекчаващи обстоятелства”, които да редуцират степента на обществена вредност на деянието съпоставима с нарушенията от същия вид, доколкото и същото се явява повторно извършено в едногодишен срок от наказване на Д. за идентично административно нарушение.

Съдът следва с оглед разпоредбата на чл. 58в, ал. 2 ЗАНН да се произнесе и за отнемането в полза на държавата на вещите и предметите по чл. 20 и чл. 21 ЗАНН. Съобразно чл. 21 ЗАНН *"Придобитите от нарушителя вещи в резултат на нарушението се отнемат в полза на държавата независимо от тяхното количество и стойност"*. По идентичен начин са уредени тези правни последици и в Закона за горите, като съобразно нормата на чл. 273, ал. 1 ЗГ, *"вещите, послужили за извършване на нарушение, както и вещите - предмет на нарушението, се отнемат в полза на държавата независимо от това чия собственост са, освен ако се установи, че са използвани независимо или против волята на собственика им"*. С оглед посочените разпоредби съдът счита, че следва да отнеме в полза на държавата вещите, предмет на нарушението, а именно: два пространствен куб. метра дърва за горене от дървесен вид "цер", тъй като в производството по чл. 58б от ЗАНН районния

съд действа като наказващ орган в изрично предвидените от закона случаи. Поради което съдът следва да постанови отнемане в полза на държавата на придобитите от нарушителя вещи в резултат на нарушението.

Така мотивиран, на основание чл. 58в ЗАНН, **Районен съд Павликени, IV-ти състав**

РЕШИ:

НАЛАГА на основание чл. 58в, ал. 1, т. 1 ЗАНН, във вр. с чл. 266, ал. 3, във вр. с ал. 1 от Закон за горите на **Д. С. Д., с ЕГН *******, с адрес село Б., ул. ***, община П., **административно наказание „безвъзмезден труд в полза на обществото“ в размер на 40 /четиридесет/ часа за срок от 1 /една/ година** за извършено от него нарушение по чл. 213, ал. 1, предл.7, т. 2 от Закон за горите, а именно затова че на 08.11.2022 г., в 11:25 часа в село Б., ул. ***, община П. съхранявал в двора си дърва за горене от дървесен вид „цер“, непридружени с превозен билет, общо 2 /два/ пространствени кубични м., като деянието е извършено при условията на повторност, в едногодишен срок от наказването му за същото такова деяние с наказателно постановление № *** от 10.12.2021 г., издадено от директор на РДГ- В. Т., влязло в сила на 29.12.2021 г.

ОТНЕМА, на основание чл. 58в, ал.2, във вр. с чл. 21 от Закон за административните нарушения и наказания, във вр. с чл. 273, ал.1 от Закон за горите в полза на държавата вещите, предмет на нарушението, а именно 2 /два/ пространствени кубични м. дърва за горене, вид „цер“, оставени на отговорно пазене при Д. С. Д., с ЕГН ***** , с адрес село Б., ул. ***, община П.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд– Велико Търново, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

След влизане на решението в сила, препис от него да се изпрати на

РДГ гр. В. Т. и на Пробационна служба – звено гр. П. за сведение и изпълнение.

Съдия при Районен съд – Павликени: _____